

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Obo/52/2013
Identifikačné číslo spisu:	9013899290
Dátum vydania rozhodnutia:	24.03.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Veselá Zemaníková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:9013899290.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v konkurznej veci úpadcu: AUTOINOVA, a. s. „v konkurze“, Zvolenská 83, Lučenec, IČO: 31 563 180, o schválení konečnej správy a vyúčtovaní výdavkov a odmeny správcu, o odvolaní konkurzného veriteľa: Credit Clearing Center, a. s., Bratislava, zast. JUDr. Ľubomírom Navračičom, Miletičova 21, Bratislava, proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 24. júna 2013, č. k. 51-24K 202/95-Ná-1664, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 24. júna 2013, č. k. 51-24K 202/95-Ná-1664 z r u š u j e a v e c v r a c i a Krajskému súdu v Banskej Bystrici na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

Napadnutým uznesením zo dňa 24. júna 2013, č. k. 51-24K 202/95-Ná-1664 Krajský súd v Banskej Bystrici schválil konečnú správu s nasledovnými zmenami:

Celkové príjmy konkurznej podstaty schvaľuje vo výške 653 801,91 eur,

Pohľadávky proti podstate - náklady na správu, udržiavanie, speňaženie konkurznej podstaty vrátane výdavkov správcov schvaľuje vo výške 614 485,79 eur.

Určuje odmenu správcu konkurznej podstaty vo výške 35 478 eur.

V odôvodnení uviedol, že správca konkurznej podstaty svojím podaním doručeným súdu 21. januára 2010 predložil súdu konečnú správu o speňažovaní a správe majetku a vyúčtovanie odmeny správcu konkurznej podstaty spolu s návrhom na zrušenie konkurzu podľa § 44 ods. 1 písm. d) ZKV. Súd oznámil podanie konečnej správy oznámením zo dňa 22. januára 2010, ktoré bolo uverejnené v Obchodnom vestníku 04. 02. 2010 a vyvesené na úradnej tabuli súdu dňa 22. 01. 2010. V oznámení boli účastníci konania poučení o možnosti podať námietky proti konečnej správe. Konečná správa bola na úradnej tabuli súdu vyvesená 5. februára 2010.

Proti konečnej správe podal v zákonnej lehote námietky konkurzný veriteľ Credit Clearing Center, a. s., so sídlom v Bratislave. Namietal, že na rozdiel od predloženej konečnej správy má za to, že uspokojenie jeho pohľadávky vzhľadom na to, že je oddeleným veriteľom sa v plnej výške javí ako reálne. Poukázal

na to, že už 07. 10. 1999 opatrením č. k. 51-24K 202/1995 bol súdom daný súhlas na vydanie 65%-tného výťažku z predaja nehnuteľností úpadcu oddeleného veriteľa. Výťažok zo speňaženia založených nehnuteľností predstavoval čiastku 71 366,93 eur na základe kúpnej zmluvy z 26. 02. 2002 a pritom nehnuteľnosti tvorili podstatnú časť majetku. Správca výťažok zo speňaženia oddelenému veriteľovi nevydal. Namietal tiež, že výdavok náklady na opravu budov a stavieb 137 126,87 eur, cestovné výdavky správcu, výšku zaplatenej dane z nehnuteľností v roku 2004, t.j. v čase keď úpadca už nevlastnil nehnuteľnosti. Konštatoval, že po 01. 01. 1999 vynaložené výdavky neboli na dosiahnutie zabezpečenia a udržiavanie príjmov, nakoľko po tomto období príjmy predstavovali len príjmy z nájmu a bankové úroky. Podľa veriteľa správca sa správal nehospodárne. Podľa tohto veriteľa pokiaľ sa uznajú len príjmy, teda výdavky do 01. 01. 1999 vo výške 442 175,79 eur, zostane veriteľom čiastka na rozdelenie 73 702,25 eur a bude možné uspokojiť oddeleného veriteľa. Ďalej namietal, výpočet odmeny správcu tak, že refakturácie telefónov, elektriny, uhlia, miezd, vody nie je možné považovať za príjem, nakoľko ide o náhradu výdavkov.

Správca konkurznej podstaty k námietkam veriteľky akciovej spoločnosti Credit Clearing Center a to konkrétne k námietke nevyplatenia oddeleného uspokojenia uviedol, že v danom konkurznom konaní ktoré začalo pred 01. 02. 1998 bolo potrebné súbeh záložných práv riešiť zásadou prednostného uspokojovania najstaršieho záložného práva, ak zákon nestanovuje inak. V danom prípade § 71a zákona č. 51/1992 Zb. o správe daní a poplatkov stanovil prednostné uspokojenie pre správcu dane v prípade súbehu práv na oddelené uspokojenie. Z toho dôvodu nebolo možné vyplatiť výťažok oddelenému veriteľovi Slovenská sporiteľňa, a. s., o čom bol písomne informovaný v roku 1999. Pokiaľ tento veriteľ namietal výšku nákladov správcu uviedol, že rozhodnutie o vyhlásení konkurzu, ktorý bol vyhlásený 14. 07. 1997 sa z dôvodu podaného odvolania stalo právoplatným až 29. 05. 1998 a účinky vyhlásenia konkurzu síce nastali vyhlásením konkurzu, avšak nebolo isté, či toto rozhodnutie aj nadobudne právoplatnosť bol úpadca ako podnik v prevádzke, čím súviseli nevyhnutné náklady tohto medziobdobia. K namietanej dani z nehnuteľnosti za rok 2004 uviedol, že túto daň zaplatiť osobitný správca, ktorý bol do funkcie ustanovený 19. 02. 2004 a bolo mu to zverené do správy a že išlo o zaplatenie pohľadávky proti podstate. K ďalším námietkam uviedol, že majetok bol prvýkrát speňažovaný na základe opatrenia súdu z 24. 08. 1998 a 19. 02. 2000, avšak kupujúci ktorý bol oprávnený cenu zaplatiť v splátkach do 30. 06. 2001 túto nezaplatil a preto bolo od pôvodnej kúpnej zmluvy odstúpené a pristúpené k opätovnému speňažovaniu. Preto bolo nevyhnutné zamestnávať zamestnancov, v tom čase dvoch. K hospodárnosti vynaložených výdavkov uviedol, že táto námietka nemá žiadny skutkový základ a poukázal na to, že v priebehu konania podával správy, ktoré sú súčasťou konkurzného spisu s prílohami z výpisov z účtov a iných dokladov preukazujúcich príjmy aj výdavky a preto jeho výdavky sú transparentné. Od roku 2004 až 2007 celú jeho činnosť na základe ustanovenia osobitného správcu, ktorému bola zverená do kompetencie celá činnosť správcu nemal žiadny vplyv na vynakladanie nákladových položiek. Poukázal tiež na to, že konkurzný spis dával dostatok informácií o tom, aby tento namietajúci veriteľ v čase nadobudnutia pohľadávky vedel zistiť bonitu svojej pohľadávky.

S námietkami vo vzťahu k odmene správcu nesúhlasil, pretože odmena správcu bola vypočítaná podľa predpisu platného a účinného pre toto konanie, nakoľko zmena vyhlášky sa vzťahuje len na tie konania, v ktorých nebolo skončené prieskumné pojednávanie k 08. 10. 2001. V konaniach, ktoré začali pred 01. 02. 1998 bolo možné vykonať preskúmanie oneskorene podaných prihlášok na osobitnom prieskumnom pojednávaní. Bolo chybou súdu, že vytýčené osobitné prieskumné pojednávanie nazval dodatočné prieskumné pojednávanie. Riadne prihlásené pohľadávky sa teda preskúmali na prieskumnom pojednávaní a oneskorene prihlásené pohľadávky na osobitnom prieskumnom pojednávaní. Čiže prieskumné pojednávanie mohlo byť jedno a v tomto prípade bolo vykonané pred uvedeným dátumom a to 29. 10. 1998, pričom bolo skončené v tento deň o 11.40 hod.

Následne súd vo veci rozhodol dvakrát, pričom dvakrát bolo jeho rozhodnutie zrušené rozhodnutím Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. Posledné z rozhodnutí bolo napadnuté len v časti nákladov konkurzného konania a dôvodom zrušenia bolo podľa odôvodnenia, že konkurzný súd sa nevysporiadal s námietkou výdavkovej položky opravy budov a stavieb duplicitnou položkou za nájomné a dôvodnosťou námietky o nevyúčtovaní výdavkov správcu.

Súd uložil správcovi predložiť vyúčtovanie výdavkov správcu v členení podľa jednotlivých ciest s uvedením účelu každej cesty zvlášť a výpočtu cestovných náhrad v zmysle zákona o cestovných náhradách. Ďalej súd správcovi uložil predložiť doklady k nákladovej položke daň z nehnuteľností vzhľadom na uplatnenú námietku a tiež vykonal kontrolu nákladovej položky ostatné služby a to za rok 2005 spolu s nahliadnutím do prvotných dokladov, ktoré správca predložil na pojednávaní o prejednaní konečnej správy. Ďalej súd uložil správcovi, aby predložil zmluvu o nájme nebytových priestorov, ktorú uzavrel osobitný správca a ktorá bola založená do súdneho spisu. Ďalej správca na základe uloženej povinnosti súdom predložil rozčlenenie ostatných služieb aj za všetky roky počas konkurzu podľa jednotlivých druhov a podľa jednotlivých rokov a ich sumarizáciu podľa jednotlivých druhov a jednotlivých rokov. Súd po oboznámení sa s obsahom týchto dokladov zistil, že ostatné služby sú náklady, ktoré súvisia so správou, ale aj speňažovaním konkurznej podstaty a pozostávajú z ceny účtovných prác pre osobitného správcu tam bolo aj právne poradenstvo, poplatkov, demontáže káblov a buniek v roku 1997, správy kotolne a vrátnice do roku 2000, odvozu odpadu v roku 1998, znaleckého posudku a archivácie.

Ďalej sa súd oboznámil so špecifikáciou ostatných príjmov za obdobie od vyhlásenia konkurzu do 31. 12. 2009, ktorý obsahuje položku v roku 1997 a 1998 spolu vo výške 4 486 283 Sk označenú ako tržby - predaj HIM. Podľa vyjadrenia správcu konečná správa vychádza z účtovných podkladov. Ide o čiastky, ktoré predstavujú finančný ekvivalent dodaného tovaru úpadcom pred vyhlásením konkurzu obchodnej spoločnosti Autoopravovňa, s. r. o. Lučenec hmotného investičného majetku, ktoré boli zaúčtované ako protihodnota za opravy uskutočnené touto istou obchodnou spoločnosťou v prospech úpadcu, ktoré sú uvedené v tabuľkovej prílohe č. 2 konečnej správy ako opravy budov a stavieb.

Podľa § 206 ods. 1 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii, ktorý nadobudol účinnosť dňa 01. 01. 2006 súd na tento prípad aplikoval zákon č. 328/1991 Zb. v znení podľa § 70 a nasl. účinnom pre toto konanie, ktoré začalo dňa 12. 07. 1995 (č. I. 1).

Podľa § 29 ods. 4 ZKV súd prejednal konečnú správu na pojednávaní, na ktoré predvolal aj veriteľov, ktorí podali námietky proti konečnej správe.

Vzhľadom na to, že správca k prejednaniu konečnej správy nepredložil v požadovanej podobe výpočet výťažku pre oddeleného veriteľa, ako aj na tom, že oddelená veriteľka Slovenská konsolidačná, a.s. trvala na námietkach súd odročil pojednávanie o konečnej správe a uložil správcovi predložiť doplnenie konečnej správy, teda prílohy č. 2 o rozpis ostatných služieb v užšom členení, doplniť vyúčtovanie odmeny správcov a vypracovať výpočet výťažku pre oddeleného veriteľa.

Správca konkurznej podstaty predložil do súdneho spisu 09.04.2013 výpočet výťažku pre oddeleného veriteľa z ktorého vyplýva, že príjmy zo speňaženia založených nehnuteľností najskôr v prospech Slovenskej konsolidačnej, a. s. Bratislava, pôvodne Daňového úradu predstavujú 60% z celkovej kúpnej ceny a to 43 152,09 eur, kúpna cena celého súboru pozostávala z ceny nehnuteľností, hnutel'ných vecí, tovarových zásob a pohľadávok, pričom podiel na kúpnej cene podľa pomeru ich hodnoty predstavoval nehnuteľnosti 60%, hnutel'né veci 1%, tovarové zásoby 11% a pohľadávky 28% z kúpnej ceny. Pomer bol stanovený podľa účtovných cien. Náklady spojené so správou a speňažením založených vecí pozostávali z nákladov na ochranu majetku, poisťné, daň z nehnuteľností, telekomunikačné poplatky a kancelárske potreby, prevádzka tlačiarne a údržba PC, poštovné, upratovacie služby a predstavovali spolu čiastku 40 313,38 Eur, pričom správca zahrnul príslušný podiel vo výške zodpovedajúci podielu na kúpnej cene, t. j. 60% z celkom vynaložených nákladov do speňaženia tohto majetku. Odpočítateľné položky je potrebné zvýšiť aj o príslušný podiel na odmene správcu (cca 6 473 eur), zodpovedajúce cestovné výdavky správcu a príslušný podiel na nákladoch vynaložených na účtovné služby, ktoré bezpochyby súviseli aj so správou a speňažením založených vecí. Z uvedeného vyplýva, že získaná kúpna cena z predaja založených vecí po odpočítaní nákladov a odmeny a výdavkov správcu, t. j. výťažok z ich speňaženia, neumožňuje uspokojiť oddeleného veriteľa.

V konečnej správe správca konkurznej podstaty podrobne vyšpecifikoval príjmy získané do konkurznej

podstaty. Tieto príjmy pozostávali z príjmov zo speňaženia 137 754,76 eur a iných získaných príjmov, ktoré správca vyčíslil v čiastke 516 047,15 eur. Iné príjmy vyšpecifikoval podľa druhov a jednotlivých rokov za obdobie od vyhlásenia konkurzu do konca roku 2009. Proti tejto časti konečnej správy neboli podané námietky. Príjmy zo speňaženia boli v konečnej správe uvedené v súlade s opatrením súdu, ktorým bol daný súhlas na predaj úpadcovho majetku. Správca do iných príjmov zahrnul aj tzv. refakturácie, ktorými refakturoval nákladové položky telefón, elektriku, uhlie, mzdy, vodu, ktoré zároveň boli zahrnuté v časti náklady. Je nepochybné, že správca v konečnej správe do inak získaných príjmov zahrnul pod položkou tržby z predaja HIM (predaj HIM ako vyplýva z obsahu súdneho spisu, nebol predmetom speňažovania v rámci konkurzu). Išlo o zahrnutie majetkového práva z bartrového obchodu uzatvoreného úpadcom pred vyhlásením konkurzu, podľa ktorého, ako je vyššie uvedené, sa zmluvné strany dohodli na tom, že úpadca dodal hnutelné veci za protihodnotu vykonania opravy úpadcových budov a strojov. Vzhľadom na to, že k týmto „príjmom“ správca v časti náklady uviedol ako protihodnotu zodpovedajúce položky z uvedeného výmenného obchodu ako hodnotu opravy strojov a budov súd schválil aj príjmy tak, ako sú uvedené v konečnej správe. Správca, podľa jeho vyjadrenia, vychádzal z toho, ako bolo o týchto príjmoch a nákladoch účtované. Správca konkurznej podstaty speňažil majetok po splnení podmienok stanovených rozhodnutím súdu a po predchádzajúcom súhlase súdu, ktorý bol vyslovený príslušným opatrením. Inak získané príjmy sú v konečnej správe zahrnuté za obdobie od vyhlásenia konkurzu do konca roku 2009, teda do podania konečnej správy, ktorá bola podaná v januári 2010. Súd na základe uvedeného schválil konečnú správu v časti príjmy konkurznej podstaty v správcom vyčíslenej výške 653 801,91 eur.

Správca v konečnej správe špecifikoval výdavky realizované počas konkurzu, do ktorých zahrnul aj výdavky správcu. Správca doplnil výdavky správcu o ich podrobné vyúčtovanie, ktoré tvorí súčasť súdneho spisu. Vyúčtované výdavky správcu pozostávali z cestovných náhrad spojených s cestami správcu súvisiacimi so správou a speňažením majetku, ako aj s plnením ostatných povinností správcu v konkurznom konaní, pričom správca vyúčtoval každú cestu zvlášť s uvedením jej účelu, použitého dopravného prostriedku, spotrebovaných pohonných hmôt a výpočtom cestovných náhrad. Súd v rámci schvaľovania konečnej správy preskúmal vyúčtovanie výdavkov správcu a zistil, že správca vyúčtoval len také výdavky, ktoré súviseli s predmetným konkurzným konaním. Súd v rámci schvaľovania konečnej správy vzhľadom na podané námietky uložil správcovi vypracovať podrobný rozpis nákladov zahrnutých v konečnej správe v položke ostatné služby a vykonal námatkovú kontrolu položky ostatné služby za rok 2005 a zistil, že námietka o duplicitnom účtovaní nájomné aj v položke nájomné aj v položke ostatné služby neobstoí, pretože v ostatných službách nájomné zahrnuté nebolo. Výplýva to aj z dodatočne vypracovaného rozpisu ostatných služieb, ktoré správca predložil do súdneho spisu, tak ako je uvedené na č. 1. 3 tohto rozhodnutia.

K námietke veriteľa Credit Clearing Center, a. s. o neoprávnenosti nákladov na opravu budov a námietke veriteľa Slovenská konsolidačná, a.s. o otáznosti týchto výdavkov súd po preskúmaní obsahu konečnej správy a vysvetlenia správcu uvádza, že pokiaľ správca zahrnul do príjmov, proti ktorým námietky podané neboli, aj majetkové právo zo zmluvy o vzájomnom plnení uzatvorenej úpadcom pred vyhlásením konkurzu a zodpovedajúce cene úpadcom dodaných vecí - hmotného investičného majetku ako ostatné príjmy - tržby HIM, potom aj cenu protiplnenia z predmetného výmenného obchodu poskytnutého zmluvnou protistranou, ktorým bola oprava budov, zaradil správne do nákladov. Z tohto dôvodu uplatnenej námietke nebolo možné vyhovieť. V danom prípade je zrejmé, že v časti príjmov ako tržby z predaja HIM bolo toto majetkové právo z bartrového obchodu, t. j. zmluvy o vzájomnom plnení, od ktorej správca konkurznej podstaty ku dňu vyhlásenia konkurzu neodstúpil, zahrnuté. Nakoľko nešlo o speňažovanie majetku bolo zahrnuté v časti iné príjmy. Súd na základe námietky na neoprávnene zahrnutú položku daň z nehnuteľnosti v roku 2004 uložil správcovi predložiť do súdneho spisu prvotné doklady, ktorými boli platobné výmery k dani z nehnuteľnosti a doklad o úhrade tejto pohľadávky. Z týchto dokladov je zrejmé, že v roku 2004 bola osobitným správcom zaplatená pohľadávka proti podstate - právoplatne vyrubená daň z nehnuteľností úpadcu za predchádzajúce obdobie a že správca v konečnej správe zoradil pohľadávky proti podstate podľa doby, kedy boli zaplatené a nie podľa doby, kedy vznikli.

Námietkam oboch vyššie uvedených konkurzných veriteľov vo vzťahu k odmene správcu súd prvého stupňa vyhovel v plnom rozsahu a odmenu určil v súlade s právnym názorom uvedeným v tejto veci v rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 30bo 43/2010 zo dňa 27. 10. 2010 podľa § 6 až 9 vyhlášky č. 493/1991 Zb. v znení účinnom od 08. 10. 2001 a to zo základu pozostávajúceho z príjmov zo speňaženia, získanej pokuty, iných príjmov znížených o náklady vynaložené na ich dosiahnutie, pričom základ pre výpočet odmeny tvoril čiastku 238 413,92 eur. Odmena vypočítaná podľa § 7 uvedeného vykonávacieho predpisu predstavuje čiastku 35 478 eur. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že zo spisu vyplýva, že súd po predložení konečnej správy do súdneho spisu opatrením č. k. 51-24K 202/95-Ga-1422 zo dňa 1. februára 2010, t. j. v čase pred podaním námietok proti konečnej správe a pred prejednaním konečnej správy, vyslovil súhlas s vyplatením zálohy na odmenu vo výške 70% celkovej odmeny, t. j. preddavku na odmenu vypočítanú podľa predchádzajúcich predpisov a to vo výške 44 510,20 eur. Táto čiastka nemohla byť v celom rozsahu vyplatená, pretože stav finančných prostriedkov k 31. 12. 2009 podľa konečnej správy predstavoval čiastku 39 591,32 eur.

Proti tomuto uzneseniu sa odvolal konkurzný veriteľ Credit Clearing Center, a. s., a žiadal rozhodnutie súdu prvého stupňa zrušiť. Odvolanie odôvodnil tým, že súd prvého stupňa vec nesprávne právne posúdil, z dôvodu, že na základe vykonaných dôkazov dospel súd k nesprávnym skutkovým zisteniam a taktiež namietal nepreskúmateľnosť napadnutého rozhodnutia.

Odvolaťel' namietal, že:

1. Súd prvého stupňa nepreskúmal konečnú správu v časti v ktorej neboli podané námietky - teda nedodržiaval paragraf 29 ZKV - v dôsledku čoho je napadnuté rozhodnutie v tejto časti nepreskúmateľné.
2. Pre konkurzné konanie platí ZKV (§ 28) ako lex specialis a preto nie je možné postupovať podľa zákona č. 511/1992 Zb. na ktorý pri určení poradia oddelených veriteľov odkazuje správca.
3. Nesprávna výška uspokojenia oddeleného veriteľa - Krajský súd v Banskej Bystrici opatrením sp. zn. 51-24K202/1995 zo dňa 07. 10. 1999 udelil SKP súhlas na vyplatenie 65% výťažku z predaja nehnuteľností úpadcu, založenej v prospech veriteľa s právom na oddelené uspokojenie: SLSP, a. s. - právny predchodca súčasného veriteľa. Opatrením súdu je SKP povinný sa riadiť.
4. Nie všetky správcom uplatnené odpočítateľné položky spĺňajú zákonnú definíciu odpočítateľných položiek a to napr. prevádzka tlačiarne a údržba PC, telekomunikačné poplatky. Taktiež upratovacie služby sa nemôžu považovať za náklady správy majetku ale iba za náklady súvisiace s prevádzkou podniku.
5. Konkurz bol právoplatne vyhlásený 29. 05. 1998, s ktorého dôvodu napr. náklady demontáže káblov a buniek v roku 1997 nemohli byť pohľadávkou proti podstate ale pohľadávkou ktorá sa prihlasuje prihláškou, preto priznanie týchto výdavkov je nesprávnym právnym posúdením veci.
6. Nesprávne právne posúdenie vidí odvolaťel' aj v posúdení „príjmov“ vo forme protihodnoty z výmenného obchodu ako hodnoty opravy strojov a budov, ktoré súd schválil ako iné príjmy resp. náklady.
7. Súd prvého stupňa vôbec nedal odpoveď, ktoré poradie je zákonné a či tieto výdavky uznáva alebo nie. Odvolaťel' má za to, že pohľadávky proti podstate mali byť zoradené podľa času vzniku a nie úhrady, na čo súd však nedáva odpoveď. V tejto časti je preto podľa odvolaťel'a napadnuté rozhodnutie nepreskúmateľné.
8. Správca od 01. 01. 1999 vytvoril výdavky v celkovej výške 169 849,35 eur (5 116 881,61 Sk). Takéto výdavky nie je možné považovať za výdavky potrebné na dosiahnutie, udržanie, zabezpečenie príjmov, ich vynaloženie je v rozpore aj so zásadou hospodárnosti konania.
9. Veriteľ namietal reprezentačné výdavky vo výške 6 975,40 Sk pre ktoré tu nebol zákonný dôvod a takéto výdavky by mali byť osobnými výdavkami správcu. Súd však neuvádza, ako sa vysporiadal s touto námietkou.
10. Veriteľ namietal aj cestovné výdavky správcu od 01. 01. 1999 vo výške 448 910,70 Sk, keď príjmy konkurzu pozostávali iba z bankových úrokov, nájomného. Súd dospel iba k záveru, že takéto výdavky súviseli s konkurzným konaním avšak vôbec neskúmal dôvodnosť a hospodárnosť týchto výdavkov ako zákonný dôvod pre ich uznanie.
11. Namietané výdavky, ktoré správcovi vznikali po 01. 01. 1999 neboli vynaložené na dosiahnutie, zabezpečenie a udržanie príjmov, preto nie je možné a to aj s ohľadom na viackrát opakovanú zásadu

hospodárnosti konania, ktorá v konkurze zastáva významné postavenie, akceptovať resp. uznať takéto výdavky SKP za dôvodné a účelne vynaložené.¹² Zo žiadnych ustanovení ZKV nevyplýva oprávnenie súdu rozhodnúť o odmene správcu po podaní konečnej správy ináč ako prostredníctvom schválenia konečnej správy.

K podanému odvolaniu sa vyjadril správca konkurznej podstaty. Dôvody uvedené veriteľom v podanom odvolaní považuje za nesprávne, nemajúce oporu v skutkovom stave konkurzného konania a účelovým spôsobom interpretované, a navrhol napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa potvrdiť.

Počas celého obdobia od vyhlásenia konkurzu konkurznému súdu pravidelne podával písomné správy o stave a speňažovaní konkurznej podstaty a výdavkov súvisiacich s jej udržiavaním, čo je zrejmé z konkurzného spisu. Všetky úkony súvisiace so správou majetku úpadcu boli uskutočňované pod dohľadom konkurzného súdu a možných námietok konkurzných veriteľov. Do podania konečnej správy žiaden z konkurzných veriteľov nenamietal správnosť postupu ani konkurzného súdu, ani jeho činnosť ako správcu konkurznej podstaty.

Okolnosti uvádzané v podanom odvolaní veriteľom, ktorými spochybňuje správnosť postupu konkurzného súdu a správcu konkurznej podstaty, boli náležitým spôsobom zistené a preukázané, čo je zrejmé z konkurzného spisu.

Všetky otázky a dôvody, na ktoré poukazuje veriteľ v podanom odvolaní boli konkurzným súdom náležitým spôsobom zistené a požadovaným spôsobom preukázané.

Najvyšší súd Slovenskej republiky prejednal odvolanie podľa ustanovenia § 212 ods. 1 O. s. p. bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. a dospel k záveru, že napadnuté uznesenie je potrebné zrušiť.

Správca konkurznej podstaty úpadcu, predložil konkurznému súdu konečnú správu o speňažení majetku z podstaty, vyúčtovaní odmeny a výdavkov správcu konkurznej podstaty zo dňa 21. 01. 2010.

Uznesením zo dňa 24. júna 2013, č. k. 51-24K 202/95-Ná-1664 Krajský súd v Banskej Bystrici schválil konečnú správu s nasledovnými zmenami: Celkové príjmy konkurznej podstaty schvaľuje vo výške 653 801,91 eur, Pohľadávky proti podstate - náklady na správu, udržiavanie, speňaženie konkurznej podstaty vrátane výdavkov správcov schvaľuje vo výške 614 485,79 Eur. Určuje odmenu správcu konkurznej podstaty vo výške 35 478 eur.

Ustanovenie § 157 O. s. p. určuje obsahové náležitosti rozhodnutia a ich správnosť a úplnosť je predpokladom vykonateľnosti a preskúmateľnosti rozhodnutia. Štruktúra odôvodnenia rozhodnutia je v priamej spojitosti so základným právom na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Súd teda pri odôvodňovaní rozhodnutia musí postupovať spôsobom záväzne určeným v § 157 ods. 2 O. s. p. a ak daným spôsobom nepostupuje, dochádza k nepreskúmateľnosti rozhodnutia pre nedostatok dôvodov alebo pre ich nezrozumiteľnosť, ale aj k tomu, že základné právo na súdnu ochranu nie je naplnené reálnym obsahom. Pokiaľ súd v odôvodnení rozhodnutia neuvedie, ktoré skutočnosti mal za preukázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia a kýmí úvahami sa pri hodnotení dôkazov spravoval, nemôže odvolací súd posúdiť vecnú správnosť rozhodnutia a takého rozhodnutie je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov.

V preskúvanom rozhodnutí chýbajú vyššie uvedené skutočnosti, ktoré mal súd prvého stupňa pri rozhodovaní naplniť, pretože nestačí vysloviť právny názor bez toho, aby bolo riadne a zrozumiteľne odôvodnené prečo a na základe akých skutočností k svojmu názoru dospel. Tieto náležitosti napadnutému rozhodnutiu v odôvodnení nesporne chýbajú, pretože sa riadne nevysporiadali s námietkami veriteľa týkajúcich sa súbehu oddelených veriteľov, dôvodu pre ktorý aj napriek opatrenia Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 51-24K 202/1995 zo dňa 07. 10. 1999 konkurznému veriteľovi vyplatených 65 % z výťažku predaja založených nehnuteľností dostatočne, tak, že sa vlastne skutočnosti prečo námietky veriteľa v tejto časti považoval za nepodstatné vôbec nevenoval. Súd prvého

stupňa sa taktiež opomenul vyjadriť k námietke veriteľa týkajúcej sa neoprávneného účtovania reprezentačných výdavkov.

Odvolateľ v odvolaní namieta aj nepreskúmateľnosť rozhodnutia súdu prvého stupňa ohľadne cestovných výdavkov. Najvyšší súd Slovenskej republiky túto považuje taktiež za dôvodnú, nakoľko nepostačuje len konštatovanie, že „správca vyúčtoval len také výdavky ktoré súviseli s predmetným konkurzným konaním“. Podstatou námietky veriteľa týkajúcej sa cestovných výdavkov bola skutočnosť, že správca vyúčtoval cestovné výdavky vo výške 448 910,70 Sk od 01. 01. 1999, v čase keď už na takéto výdavky nebol dôvod. Dôvodnosťou vynaloženia cestovných výdavkov sa však súd prvého stupňa vôbec nezaoberal, čím je jeho rozhodnutie nepreskúmateľné aj v tejto časti.

Odvolací súd považuje zároveň za potrebné uviesť, že samotná skutočnosť, že konkurzný súd nepreskúma konečnú správu v časti, v ktorej neboli podané námietky nemôže spôsobiť nepreskúmateľnosť rozhodnutia, ktorým bola konečná správa schválená.

Najvyšší súd Slovenskej republiky z uvedených dôvodov dospel k záveru, že napadnuté uznesenie je potrebné zrušiť podľa § 221 ods. 1 O. s. p. v spojení s ustanovením § 66e zákona o konkurze v platnom znení. V novom konaní bude potrebné sa vysporiadať s dôvodnosťou tvrdenia odvolateľa ohľadne súbehu oddelených veriteľov, s opatrením Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 07. 10. 1999, sp. zn. 51-24K 202/1995 a jeho vplyvom na uspokojenie oddelených veriteľov, dôvodnosťou účtovania reprezentačných výdavkov.

Vzhľadom na závažné procesné dôvody, pre ktoré odvolací súd pristúpil k zrušeniu napadnutého rozhodnutia, nezaoberal sa odvolací súd jeho vecnou správnosťou.

Pre Krajský súd v Banskej Bystrici, ktorému sa vec vracia na ďalšie konanie, je právny názor Najvyššieho súdu Slovenskej republiky podľa § 226 O. s. p. záväzný.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.